

DZIENNIK**URZĘDOWY**

KOMISARJATU LUDOWEGO NA M. ŁÓDŹ.

PRENUMERATA.

Rocznie	Marek 30.—
Kwartalnie	Marek 7.50
Miesięcznie	Marek 2.50

z odnoszeniem do domu.

Redakcja i Administracja

Pasaż Majera 10 (Sienkiewicza 21)
Telefon № 100.
Administracja czynna od 9 do 1 i od 3 do 5.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

OGŁOSZENIA.

Za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) lub jego miejsce 75 fen.
Drobne ogłoszenia 12 fen. za wyraz, najmniejsze Mk. 1.20

Do ludności m. Łodzi.

W chwili ciężkiej i poważnej została mi powierzona piecza nad rodzinnym moim miastem, Łodzią. Czwartego grudnia ub. r. zostałem mianowany komisarzem ludowym, czyli z jednej strony przedstawicielem władzy państwowej, z drugiej zaś obrońcą szerokich mas ludności pracującej, która ciężary wojny najbardziej na swych barkach znosi.

W czasie mego urzędowania starałem się ze wszech miar przyczynić do złagodzenia wszelkich konfliktów bądź to między władzą a ludnością, bądź między klasami społeczeństwa, bądź też w łonie samych związków lub innych ugrupowań społecznych.

Dumny jestem, że pomimo zaostrenia się z każdym dniem konfliktów klasowych za czasów mego urzędowania nie popłynęła jednak krew robotnicza.

Nie szczędziłem pracy, często wielce uciążliwej i męczącej aby zabić straszne rany, zadane masom robotniczym przez długoletnią wojnę. Pracowałem w imię zasad miłości ojczyzny i niesienia pomocy proletariatu miejskiemu. W pracy mej napotykałem liczne przeszkody. W miarę sił usuwałem je, idąc po linii prostej ku gruntowaniu słusznych podstaw organizacji na powierzonej mi placówce.

Opuszczając stanowisko komisarza ludowego, dziękuję wszystkim tym, którzy mi pomagali w sprawowaniu trudnych obowiązków, i życzę ludności m. Łodzi, aby rychło uruchomienie przemysłu i robót publicznych zapewniło jej spokój i dobrobyt.

Aleksy Rzewski,

Komisarz Ludowy m. Łodzi.

Łódź, 28 lutego 1919 r.

Dekrety i rozporządzenia.**ROZPORZĄDZENIE.****Ministra Spraw Wewnętrznych o postępowaniu karno-administracyjnym.**

Na zasadzie art. 4 i 5 dekretu w przedmiocie przepisów tymczasowych o uprawnieniu Komisarzy Ludowych do wymierzania kar w drodze postępowania administracyjno-karnego zarządzam, co następuje:

Art. 1.

Przepisy w następnych art. wyszczególnione normować będą postępowanie mandatowe przy użyciu sądów karnych oraz rozprawy karne przy użyciu rejestrów karnych.

Art. 2.

Postępowanie mandatowe stosowane będzie w wypadkach przekroczeń mniejszej wagi, o których nastąpi doniesienia urzędowych organów (żandarmerji, milicji, policji, wójtów, sołtysów i t. p.).

Art. 3.

W postępowaniu mandatowym obwiniony może być ukarany bez jego przesłuchania grzywną do 30 (trzydziestu) mk., 45 (czterdziestu pięciu) kor., lub aresztem do dni 3 (trzech).

Art. 4.

Ukaranemu przysługuje prawo wniesienia do władzy powiatowej, która wydała mandat karny, w terminie 8-dniowym od dnia doręczenia osądu, podania z żądaniem przeprowadzenia rozprawy karnej. Po otrzymaniu podania władza powiatowa zarządzi rozprawę karną lub uchyla osąd, jeżeli stwierdzi, że polegał on na pomyłce.

Art. 5.

Rozprawy karne przeprowadza Komisarz Ludowy. Może on jednak powierzyć tę czynność referentowi, o ile możliwości z wykształceniem prawniczym. Rejestr karny może prowadzić protokolant z pośród funkcjonariuszów Urzędu powiatowego, wyznaczony przez Komisarza Ludowego.

Art. 6.

Do rozprawy karnej obwiniony otrzymuje pisemne wezwanie, w którym winno być oznaczone przekroczenie, będące przedmiotem rozprawy karnej.

Art. 7.

Jeżeli wezwany, mimo doręzonego mu wezwania, na oznaczony termin się nie stawi, doręczyć mu należy powtórnie wezwanie pod rygorem grzywny ewentualnie przymusowego dostawienia.

Art. 8.

W wypadkach szczególnej wagi może już pierwsze wezwanie zawierać wyżej oznaczony rygor, a nawet może być zarządzane przymusowe dostawienie do rozprawy obwinionego, jednak pod osobistą odpowiedzialnością Komisarza Ludowego.

Art. 9.

Do rozprawy używa się formularza rejestru karnego. Jednego formularza rejestru karnego można użyć do przesłuchania jednego lub więcej obwinionych, o ile wspólnie popełnili czyn karygodny.

Po przesłuchaniu obwinionego oraz potrzebnych świadków przedstawia się obwinionemu wynik roz-

prawy. Wynik rozprawy ustalający winę obwinionego pociąga za sobą wydanie orzeczenia karnego, które się ogłasza obwinionemu.

W wypadkach szczególnej wagi lub bardziej skomplikowanych ogłoszenie orzeczenia karnego może być odroczone, o czym zawiadamia się obwinionego z nadmienieniem, że odpis orzeczenia będzie mu doręczony.

Art. 10.

Orzeczenie karne winno zawierać imię i nazwisko obwinionego, oznaczenia przekroczenia, podstawę prawną do ukarania, wymiar kary oraz klauzulę rekursową.

Art. 11.

Zasadzonemu przysługuje prawo zażądania doręczenia mu odpisu rejestru karnego, celem wniesienia pisemnego rekursu, co winno być zaznaczone przez protokulanta w formularzu.

Art. 12.

Rekurs pisemny winien być wniesiony w terminie 14-dniowym od dnia doręczenia odpisu orzeczenia, lub od dnia ogłoszenia orzeczenia, jeżeli obwiniony nie zażądał doręczenia mu odpisu orzeczenia.

Art. 13.

Rekurs wnosi się do Urzędu powiatowego, który winien go przedłożyć w terminie 8-dniowym Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do decyzji.

Rekurs może być zgłoszony ustnie przy wydaniu orzeczenia.

Jeżeli w rekursie wskazano fakta, nie ujawnione w czasie rozprawy karnej, to Urząd powiatowy winien przeprowadzić dochodzenie odnośnie do tych faktów i akta dochodzenia wraz z rekursem przedłożyć Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Art. 14.

Wykonaniu podlegają orzeczenia prawomocne.

Art. 15.

Egzekucja wymierzonych grzywien dokonywa się za pośrednictwem egzekutora podatkowego.

Art. 16.

Kary aresztu wykonywane być winny w najbliższym areszcie sądowym na rachunek etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w wyjątkowych zaś wypadkach w areszcie gminnym (znaczne odległości, znaczne koszty konwoju, stan zdrowia zasądanego i t. p.)

Art. 17.

Przy wymierzaniu kar należy uwzględniać wiek, stopień wykształcenia, dotychczasową kondycję, stosunki zarobkowe obwinionego oraz ocenić, która kara jest najbardziej celową.

Kary ulegają wykonaniu możliwie najspieszniej. Odroczenie może nastąpić w wypadkach szczególnej wagi (choroba obwinionego, ważne wypadki rodzinne i t. p.).

Zniana grzywny na areszt następuje w wypadkach niewypłacalności obwinionego w ten sposób, że każde 10 mk. odpowiada jednej dobie aresztu.

Art. 18.

Do niniejszych przepisów dołączone są wzory na formularze osądu, rejestru karnego, wykazu wymierzonych kar i osądów, wezwania, sprawozdania przy przedkładaniu rekursu.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) S. Wojciechowski.

Dan w Warszawie dnia 21 lutego 1919 r.

Wyciąg z rozkazu Szt. Gen. № 678/VI.

O przekraczaniu granicy Rzeczypospolitej Polskiej.

Ruch osobowy przez granice Rzeczypospolitej Polskiej dozwolony jest jedynie na podstawie paszportu Min. Spr. Zagr. względnie odpowiednich władz zagranicznych państw z wizą polską pod kontrolą władz wojskowych (żandarmerji polowej). Wobec nieustalonych granic Rzeczypospolitej za granicę uważa się kordon wojskowy polski. Na teren operacyjny wyjazd dla cywilnych jest bezwarunkowo wzbroniony. W wyjątkowych wypadkach może D. O. G. wydać pozwolenie na podstawie uprzednio uzyskanego paszportu M. S. Z. z zaznaczeniem, że wyjazd ten jest konieczny. Za teren operacyjny uważa się obszar po za linją: Grajewo—Osowiec—Łapy—Losice—Biała—Chełm—Zamość—Jarosław—Przemysł—Sanok—Muszyna—Nowy Targ—Żywiec—Biała—Oświęcim.

Obywatele w wieku popisowym (18—35) lat mogą uzyskać pozwolenie jedynie w wyjątkowych wypadkach za zezwoleniem D. O. G.

Pakunki podlegają kontroli celnej zorganizowanej przez M. S. Z. i Min. Apropowizacji. Kontrola druków i listów przewożonych przez granicę we wszelkich wypadkach wątpliwych należy do Biura Dozoru Poczтового M. S. Z. w Warszawie, dokąd je odpowiednio władze kierują.

Wyjazd po za granicę Rzeczypospolitej może się odbywać tylko na zasadzie paszportu M. S. Z. dla obywateli polskich, cudzoziemcy muszą mieć wizę M. S. Z., uzyskaną osobiście. Obywatele koalicji oraz Stanów Zjednoczonych w razach nagłych mogą je otrzymać telegraficznie. Ulga ta nie dotyczy obywateli niemieckich, rosyjskich i ukraińskich.

Wyjazd przez granicę dla obywateli polskich dozwolony jest jedynie na zasadzie dokumentów polskich placówek zagranicznych w Baku, Berlinie, Bernie, Belgradzie, Budapeszcie, Bukareszcie, Charkowie, Hadze, Helsingforsie, Kijowie, Konstantynopolu, Noworosyjsku, Odesie, Pradze, Stockholmie, Sofji, Taszkienście, Tyflisie, Wiedniu, albo na zasadzie zaświadczenia instytucji społecznej polskiej zagranicą względnie poręczenia 2 miarodajnych obywateli polskich.

Dla cudzoziemców na zasadzie paszportów wzywanych przez placówkę polską. Obywatelom państw koalicji oraz Stanów Zjednoczonych przysługuje ulga, jak przy wyjeździe.

Płata za paszport zagraniczny wynosi 25 mk., za wizę 5 mk. Na wyjazd lub wyjazd do Poznańskiego ze względu na nieustalenie granicy obywatele winni otrzymywać wizę na paszportach władz wojskowych lub municypalnych. Mieszkańcy pasa granicznego mają otrzymywać przepustki od władz pogranicznych. Przepustki te władze wydawać mogą jedynie osobom dobrze znanym.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w sprawie otwierania i utrzymania kantorów wymiany.

Art. 1.

Kantory wymiany mają prawo zajmować się wyłącznie zmianą pieniędzy i kupnem-sprzedazą papierów procentowych.

Art. 2.

Do otwarcia kantorów wymiany potrzebne jest pozwolenie Ministerstwa Skarbu. Podanie o otwieranie kantorów wymiany ze wskazaniem imienia

i nazwiska właściciela lub współwłaścicieli firmy handlowej, tudzież jej siedziby, ewentualnie imienia i nazwiska zarządzającego, winno być złożone miejscowej władzy (Komisarzowi Ludowemu lub milicji miejskiej), która podanie z załącznikami i ze swoją opinią przesyła bezpośrednio do Ministerstwa Skarbu.

Art. 3.

Do podania winny być dołączone:

- a) świadectwo o polskiej przynależności właściciela i ewentualnie zarządzającego,
- b) świadectwo o ukończeniu przez nich conajmniej lat 21,
- c) świadectwo o tem, że petent i ewentualnie wyznaczony przez niego zarządzający nie byli karani sądownie i nie znajdują się pod śledztwem i sądem, a także nie była im ogłoszona upadłość.

Art. 4.

Przy złożeniu podania petent winien wskazać wysokość kapitału zakładowego i zdeponować go w gotówce w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej lub jej oddziałach, gdzie zaś takowych niema, w miejscowej Kasie powiatowej, dołączając do podania kwit depozytowy lub jego kopję, poświadczoną przez rejenta. Z udzieleniem pozwolenia na otwarcie kantoru wymiany lub w razie jego odmowy depozyt ten petentowi będzie zwrócony.

Art. 5.

Udzielenie lub nieudzielenie pozwolenia na otwarcie kantoru wymiany zależy od uznania Ministerstwa Skarbu. Pozwolenie to w każdej chwili przez Ministerstwo Skarbu cofnięciem być może.

Art. 6.

Minister Skarbu ma prawo w każdej chwili żądać od kantorów wymiany przedstawienia informacji i wyjaśnień podług swego uznania i zarządzić, jeśli to uzna za stosowne, rewizję operacji i kasy.

Art. 7.

Istniejące dotychczas kantory wymiany mają prawo z tytułu posiadanej obecnie koncesji prowadzenia operacji do dnia 1 maja 1919. Po upływie tego terminu prowadzenie przez kantory wymiany operacji jest dozwolone jedynie na podstawie pozwoleń Ministerstwa Skarbu.

U w a g a. Istniejące dotychczas kantory wymiany przy składaniu podań o pozwolenie prowadzenia operacji po 1 maja 1919 są zwolnione od przepisu, zawartego w § 4 nin. rozp., dotyczącego deponowania w gotówce kapitału zakładowego.

Art. 8.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem jego ogłoszenia.

Minister Skarbu: (—) English.

Warszawa, dnia 23 lutego 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Przemysłu i Handlu w przedmiocie spółek akcyjnych.

Art. 1. Spółki akcyjne, oprócz kredytowych i asekuracyjnych, działające lub mające swą siedzibę na terytorjum b. zaborów rosyjskiego i austriackiego, winny do dnia 25 marca 1919 roku złożyć w Wydziale Prawnym Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Warszawa, Zgoda № 10) swe statuty wraz z dowodami ich zatwierdzenia oraz sprawozdania za lata 1914—1918, względnie 1913/4—1917/8.

Art. 2. Spółki akcyjne obcokrajowe, które pragną nadal działać na terytorjum Państwa Polskiego, winny złożyć w terminie w art. 1 wskazanym odpowiednie podania do Wydziału prawnego Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dołączeniem tytułów prawnych, na których zasadzie dotąd działały.

Minister Przemysłu i Handlu: w/z.

(—) Henryk Strasburger.

Naczelnik Wydziału Prawnego:

(—) Karol Kozłowski.

Warszawa, dnia 20 lutego 1919 roku.

DEKRET

w przedmiocie opłat od podań oraz od świadectw urzędowych.

Na wniosek Rady Ministrów postanawiam co następuje:

I. PODANIA.

P r z e d m i o t.

Art. 1.

Opłacie w myśl dekretu niniejszego podlegają podania, wnoszone do urzędów państwowych, mających siedzibę na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego oraz załączniki do takich podań.

Art. 2.

Dekret niniejszy niema jednak zastosowania do podań, wnoszonych do sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Art. 3.

Przepisy dekretu niniejszego, dotyczące podań, stosować należy — o ile nie postanowiono inaczej — również do załączników.

Art. 4.

Jeżeli w myśl przepisów, obowiązujących pewien urząd państwowy, wolno pewnego rodzaju wnioski lub oznajmienia składać ustnie, jeżeli urząd odnośny, aby stwierdzić tego rodzaju ustne oświadczenie, sporządził protokół lub inne pismo, które następnie petent podpisał, natenczas ów protokół lub pismo oraz jego załączniki podlegają opłacie takiej, jaka przypadaby w razie wniesienia podania tej samej treści.

Art. 5.

Jeżeli dwie lub więcej osób wniosło podanie we własnym imieniu albo jeżeli osoba, która wniosła podanie, uczyniła to w imieniu dwu lub więcej osób w charakterze ich prawnego zastępcy lub pełnomocnika, natenczas opłata przypada z reguły tyle razy, ile osób wniosło podanie w imieniu własnym lub ile jest osób, w których imieniu wniosł podanie prawny zastępca lub pełnomocnik. Opłata jednokrotna przypada tylko o tyle, o ile odnośne osoby zgłosiły żądanie, w podaniu zawarte, jako współwłaściciele co do majątku wspólnego lub o ile żądanie opiera się na jednym i tym samym tytule prawnym. Załączniki do podań, określonych w artykule niniejszym, podlegają zawsze opłacie jednokrotnej.

U w o l n i e n i a p r z e d m i o t o w e.

Art. 6.

Opłacie w myśl dekretu niniejszego nie podlegają podania następujące:

- 1) zawierające wnioski w sprawach publicznych;
- 2) zawierające wiadomości, udzielone w myśl obowiązującego przepisu albo na żądanie władzy, wystosowane w sprawie publicznej;

3) podania do władz oświatowych oraz do zakładów naukowych i szkolnych—z wyjątkiem podań w sprawach gospodarczych tych władz i zakładów;

4) dotyczące wyborów do Sejmu lub do ciał reprezentacyjnych samorządowych;

5) podania w sprawie służby wojskowej;

6) podania osób, które pozostają lub pozostawały na służbie państwa lub związków samorządnych oraz członków rodzin tych osób w sprawach dotyczących stosunku służbowego;

7) o posady w urzędach państwowych;

8) wnoszone do urzędów państwowych, sprawujących zarząd majątkiem państwowym lub prywatnym, o ile dotyczą bezpośrednio eksploatacji tego majątku;

9) podania osób, korzystających z usług kolei żelaznej, poczty, telegrafu, telefonu lub innych urządzeń, użyteczności publicznej, dotyczące tego stosunku do wspomnianych przedsiębiorstw, jeżeli te przedsiębiorstwa są własnością państwa lub pozostają pod zarządem państwowym;

10) zawierające dane celem dokonania wymiaru lub poboru danin publicznych;

11) zawierające dane co do rodzaju lub wysokości danin publicznych lub innych kwot, wnoszonych do kas państwowych,— w szczególności też deklaracje płatnicze;

12) podania o zwrot nienależnie pobranych danin publicznych, jeżeli je uiszczono bez nakazu płatniczego władzy, powołanej do wymiaru odnośnej daniny, lub w kwocie wyższej, niż ustalona w nakazie płatniczym albo w decyzji, wydanej wskutek odwołania się;

13) odwołania, określone w art. 28 dekretu niniejszego;

14) podania w sprawach przymusowego wywłaszczenia na użytek publiczny, wnoszone przez osoby, których majątek ulega wywłaszczeniu;

15) dotyczące ubezpieczeń przymusowych;

16) o udzielenie patentów na wynalazki, o ochronę wzorów rysunkowych i modeli oraz o ochronę znaków towarowych;

17) dotyczące spraw, należących do zakresu działania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej oraz urzędów podwładnych mu;

18) dotyczące spraw, należących do zakresu działania instruktora stowarzyszeń przemysłowo-rzemieślniczych;

19) wnoszone do urzędów, którym powierzona legalizacja statutów stowarzyszeń spółdzielczych oraz związków tychże i nadzór nad nimi, a dotyczące spraw powyższych;

20) wnoszone do Urzędów Ziemskich w postępowaniu, unormowanym dekretem Rady Regencyjnej z dnia 11-go października 1918 r., Dziennik Praw poz. 22;

21) dotyczące ujawnienia czynów, zagrożonych karą w kodeksie karnym albo w przepisach administracyjnych lub skarbowych;

22) o wydanie tymczasowego dowodu osobistego (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z 30-go listopada 1918 r., Monitor Polski № 223);

23) o wydanie świadectw urzędowych, wymienionych w art. 34 dekretu niniejszego pod LL. 5—7;

24) podania osób, którym sąd przyznał prawo ubogich, wnoszone do władz administracyjnych, a pozostające w związku ze sprawą, co do której uzyskano prawo ubogich;

25) podania osób, dotkniętych klęską żywiołową, o zapomogi lub ulgi przy stosowaniu obowiązujących przepisów;

26) podania, dotyczące spraw, należących do zakresu działania „państwowego urzędu do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników“ oraz urzędów podwładnych mu.

Art. 7.

Podanie, od którego opłatę uiszczono, zwrócone petentowi bez rozpatrzenia z powodu wniesienia do urzędu niewłaściwego, nie podlega opłacie ponownej, jeżeli petent złożył je następnie w urządzie właściwym.

Uwolnienia osobiste.

Art. 8.

Osobiste uwolnienie od opłat, unormowanych w części I dekretu niniejszego, przysługuje:

1) państwu polskiemu;

2) związkom samorządnym, mającym siedzibę w Polsce;

3) kościołom i gminom wyznaniowym, przez państwo polskie uznanym;

4) fundacjom, zakładom i zrzeszeniom, prawnie istniejącym, jeżeli siedziba tych instytucji znajduje się w Polsce, a za cel mają wyłącznie działalność dobroczynną albo naukową, oświatową, kulturalną lub religijną; uwolnienie to dotyczy również podań o legalizację.

Art. 9.

Fundacjom, zakładom i zrzeszeniom, które mają na celu działalność, określoną w art. 8, jeżeli ich siedziby znajdują się zagranicą, może być przyznane uwolnienie osobiste w drodze decyzji Ministra Skarbu.

Art. 10.

Jeżeli jedno i to samo podanie wniosły dwie lub więcej osób, przyczem niektórym przysługuje tylko osobiste uwolnienie, natenczas osoby nieuwolnione obowiązane są solidarnie do uiszczenia całej opłaty.

Wysokość opłaty.

Art. 11.

Opłata wynosi—o ile dekret niniejszy nie stanowi inaczej—4 marki polskie od pierwszego arkusza i 2 marki polskie od każdego następnego arkusza.

Art. 12.

Jeżeli podanie wniesiono w dwu lub więcej egzemplarzach, natenczas należy uiszczyć 4 marki polskie od pierwszego arkusza jednego z tych egzemplarzy i po 2 marki polskie od każdego następnego arkusza wspomnianego egzemplarza i od każdego arkusza innych egzemplarzy.

Art. 13.

Jeżeli prócz egzemplarzy oryginalnych wniesiono jeden lub więcej odpisów podania, natenczas stosuje się art. 12, jak gdyby odpisy były egzemplarzami oryginalnymi.

Art. 14.

Jeżeli podanie dotyczy zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw zarobkowego albo na urządzenie lub zmianę instalacji potrzebnej do wykonywania takiego przedsiębiorstwa, a załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu, natenczas zamiast opłaty w kwocie 4 marek polskich, ustanowionej w art. 11 i 12, uiszczyć należy opłatę w kwocie 10 marek polskich. Obowiązujące przepisy, w myśl których mają być w takich razach władzy państwowej zwrócone koszty oględzin, pozostają bez zmiany.

Art. 15.

Jeżeli podanie dotyczy zatwierdzenia statutu spółki akcyjnej lub zmiany takiego statutu, natenczas

zamiast opłaty po 2 marki polskie, ustaonwionej w art. 11—13, uiścić należy opłatę po 4 marki polskie.

Art. 16.

Od każdego załącznika do podania, podlegającego opłacie w wysokości, oznaczonej w art. 11—14, przypada opłata w kwocie 1 marki polskiej za każdy arkusz. Od każdego zaś załącznika do podania, określonego w art. 15, przypada opłata w kwocie 4 marek polskich za każdy arkusz.

Art. 17.

Opłaty, określone w art. 16, należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym, czy odpisem oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową.

Art. 18.

Ilość arkuszy oblicza się osobno co do każdego egzemplarza podania (art. 12), i co do każdego odpisu (art. 13) i co do każdego załącznika (art. 16). Niecały arkusz liczy się za cały. Minister Skarbu ustali rozmiar papieru, który uważać należy za jeden arkusz.

Art. 19.

W razie wniesienia podania, w którym petent żąda zmiany decyzji w przedmiocie daniny publicznej, suma opłat, przypadających w myśl art. 11—18, nie może wynosić więcej niż czwartą część sumy spornej. Dotyczy to także odwołań od decyzji wydanych wskutek podań, określonych w art. 6 pod L. 12.

Jeżeli wspomniana czwarta część nie jest podzielna przez 10 fenigów, ustala się opłatę w tej kwocie bezpośrednio wyższej, która jest w ten sposób podzielna.

Art. 20.

Jeżeli petent ma mieszkanie lub siedzibę na obszarze byłej okupacji austriacko-węgierskiej lub jeżeli petent, mający mieszkanie lub siedzibę poza obszarem dawnego zaboru rosyjskiego, wniósł podanie do urzędu, znajdującego się na obszarze byłej okupacji austriacko-węgierskiej, natenczas

zamiast marek polskich	uiścić należy koron halerzy
10	17 50
4	7 —
2	3 50
1	1 70

W przypadkach, określonych w art. 19, opłatę ustala się w kwocie podzielnej przez 10 halerzy.

Uiszczenie opłaty.

Art. 21.

Sposób uiszczenia opłaty określi Minister Skarbu.

Art. 22.

Jeżeli osoba, która wniosła podanie, żąda pokwitowania z przyjęcia podania, to pokwitowanie takie, obejmujące: imię i nazwisko lub firmę petenta, krótką treść podania, łączną ilość arkuszy co do podania (art. 11—13), łączną ilość arkuszy co do załączników oraz kwotę, uiszczoną tytułem opłat w myśl dekretu niniejszego, będzie wydane w razie uiszczenia opłaty w kwocie 60 fenigów.

W przypadkach, określonych w art. 20, pokwitowanie takie podlega opłacie w kwocie 1 kor.

Art. 23.

Jeżeli podanie nie podlega opłacie, natenczas również pokwitowanie, o którym mowa w art. 22, wolne jest od opłaty.

Postępowanie w razie nieuiszczenia opłaty.

Art. 24.

Jeżeli podanie, podlegające opłacie, wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeżeli uiszczono ją niedostatecznie, natenczas podanie pozostawia się bez biegu aż do zupełnego uiszczenia opłaty. Urząd, do którego takie podanie wpłynęło, zawiadamia petenta lub jednego z petentów o pozostawieniu podania bez biegu i wyznacza termin, w ciągu którego opłata winna być uiszczona. Po bezskutecznym upływie tego terminu — zwraca podanie. Jeżeli wniesienie odnośnego podania stanowi czynność, dla której ustanowiony jest termin prekluzyjny, natenczas termin ten uważać się będzie za zachowany tylko w razie uiszczenia opłaty w czasie, oznaczonym w zawiadomieniu.

Art. 25.

Jeżeli w razie nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty od podania — poza przypadkami, wymienionymi w art. 6 pod L. 24, — petent załączył świadectwo ubóstwa, natenczas urząd, do którego podanie wpłynęło, załatwi je, jeżeli uzna złożone świadectwo za dostateczne. W przeciwnym razie wystosuje uwiadomienie w myśl art. 24. Załatwienie mimo nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty urząd winien umotywować.

Art. 26.

Przeciw zarządzeniom, określonym w art. 24 i 25, jeżeli opłaty nieuiszczono, nie przysługuje środek prawny.

Art. 27.

Jeżeli urząd, do którego wniesiono podanie, uchybił postanowieniom artykułów 24 i 25, natenczas urzędnik, który ponosi winę, obowiązany jest — niezależnie od odpowiedzialności dyscyplinarnej — do uiszczenia opłaty. Dokładne przepisy w tym względzie wydane zostaną w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

Środki prawne.

Art. 28.

Jeżeli strona uczyniła zadość wezwaniu, określonemu w art. 24, może w ciągu miesiąca od dnia uiszczenia opłaty wnieść odwołanie do urzędu, od którego pochodzi wezwanie. Urząd ten przedkłada odwołania, wniesione we właściwym terminie, do ostatecznej decyzji Ministerstwu Skarbu.

Art. 29.

Przepisy o odwołaniu się urzędnika, w razie nałożenia nań obowiązku uiszczenia opłaty w myśl art. 27, wyda Rada Ministrów.

II. ŚWIADECTWA URZĘDOWE.

Art. 30.

Zaświadczenia, wydawane stronom w ich sprawach prywatnych przez urzędy państwowe, mające siedzibę na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego z wyjątkiem tych, które wydają sądy i urzędy wymiaru sprawiedliwości, podlegają opłacie która — o ile dekret niniejszy nie stanowi inaczej — wynosi 4 marki polskie.

Art. 31.

Opłacie w kwocie 3 marek polskich podlega poświadczenie własnoręczności podpisu.

Art. 32.

Opłacie w kwocie 4 marek polskich za każdy arkusz podlegają odpisy, zaopatrzone w poświadczenie zgodności z oryginałem.

Art. 33.

Jeżeli urząd, wydający świadectwo (art. 30—32), ma siedzibę na obszarze byłej okupacji austriacko-węgierskiej, natenczas zamiast marek polskich 4 uścić należy 7 koron, zamiast marek polskich 3 uścić należy 5 koron 20 halerzy.

Przepis ten stosuje się do odpisów (art. 32) również wówczas, jeżeli wydaje się je wskutek podania osoby, mającej mieszkanie lub siedzibę na obszarze byłej okupacji austriacko-węgierskiej.

Art. 34.

Nie podlegają opłacie świadectwa:

- 1) wydane wskutek podania (art. 1—10 dekretu niniejszego);
- 2) wydane celem dołączenia do podań; wymienionych w art. 6;
- 3) wydane osobom, wymienionym w art. 8 i 9;
- 4) szkolne;
- 5) nieskazitelności obywatelskiej;
- 6) szczepienia ospy;
- 7) ubóstwa.

Postanowienie, zawarte w artykule niniejszym pod L. 1, nie dotyczy odpisów.

Art. 35.

Jeżeli świadectwo, określone w art. 34 pod L. 2, lub 3, ma być użyte nie według przeznaczenia pierwotnego, natenczas należy przed tem użyciem uścić opłatę stosownie do art. 30—33.

Art. 36.

W przypadkach, określonych w art. 34 pod LL. 1—3, ma urząd, wydający świadectwo, uwidocznic na niem powód uwolnienia do opłaty.

Art. 37.

Co do uiszczenia opłaty od świadectw urzędowych postępowania w razie nieuiszczenia i środków prawnych — stosuje się analogicznie art. 21 oraz 24—29.

III. PRZEPISY PRZECHODNIE.

Art. 38.

Dekret niniejszy stosuje się do podań, wniesionych od czasu ogłoszenia go w Dzienniku Praw, oraz do świadectw, wydanych od tegoż czasu.

Art. 39.

Z chwilą wejścia w życie dekretu niniejszego przestają obowiązywać na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego wszystkie przepisy dotychczasowe, dotyczące przedmiotów, unormowanych w tym dekrete. Nadto przestają obowiązywać przepisy dotychczasowe, dotyczące opłat za odpowiedzi na podania, wnoszone do urzędów państwowych.

Art. 40.

Wykonanie dekretu niniejszego poruczam Ministrowi Skarbu, który, o ile wykonanie dotyczy zakresu innych ministerstw, ma się porozumieć z ministrami właściwymi.

Dan w Warszawie, dnia 7 lutego 1919 roku.

Naczelnik Państwa: J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów: I. J. Paderewski.

Minister Skarbu: Dr. Englich.

Z Komisarjatu Ludowego m. Łodzi.

Z rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Urząd Komisarza ludowego na miasto Łódź z dniem 1 marca zostaje zlikwidowany. Wydział koncesji przechodzi do Komisarza Ministerstwa Prze-

mysłu i Handlu (Al. Kościuszki 1, II wejście, II piętro), wobec czego petenci i zainteresowane urzędy winny zwracać się pod wskazanym adresem. Wszystkie niedokończone sprawy o wydanie koncesji również przechodzą do Komisarza Przemysłu i Handlu.

Sprawy ogólne przekazane będą Komisarzowi Powiatowemu (Aleje Kościuszki 14), dokąd należy zwracać się w sprawach niezalatwionych.

Sprawy prasowe, widowiskowe i pozwoleń na broń — będą załatwiane przez Prezydium Policji (Aleje Kościuszki 1).

Z Milicji Ludowej.**Sprawozdanie z czynności Referatu III, Wywiadowczo-Informacyjnego, Okręgu Łódzkiego Milicji Ludowej.**

Od rozpoczęcia czynności dnia 15 stycznia do 1 marca dokonano 300 wywiadów. Funkcjonariusze Referatu III dokonali 131 rewizji, z nich 98 z rezultatem dodatnim.

W 5-ciu wypadkach ujawniono i skonfiskowano broń w następującej ilości: 1 dubeltówkę, 10 rewolwerów, 1 karabin i 2 bagnety, złożoną w Komendzie Okręgu.

W 5-ciu wypadkach aresztowano 16 osób, z których 14 odesłano wraz z protokołami do Policji Kryminalnej, jako podejrzane o bandytyzm, 1 niemieckiego agenta odesłano do Komisarza Ludowego w Łodzi, 1, u którego znaleziono przepustkę niemiecką na szmugiel do Niemiec przesłano do Komendy Głównej Milicji Ludowej w Warszawie.

Wykryto 6 potajemnych gorzelni, jedna z nich urządzona na szerszą skalę, z wodociągami, elektryczną instalacją etc.

W 11 wypadkach wykryto potajemną sprzedaż spirytusu i skonfiskowano 46 litrów alkoholu, przekazanych Izbie Skarbowej.

Wykryto 3 potajemne fabryki nici, 1 fabrykę papierosów, fabrykę torebek i fabrykę mydła.

Zabezpieczono aż do ostatecznego załatwienia spraw przez odpowiednie urzędy następujące ilości towarów:

53,000 arsz. różnej manufaktury, 10,319 sztuk różnej garderoby, 6 skrzyń przędzy, 141 parę obuwia, około 1,000 sztuk korołek, przeszło 3,000 par pończoch, około 1,000 sztuk czapek, 5,000 kapeluszy, 864 szalików i szali, 46 kólder pluszowych, 636 chustek, 1 skrzynie nici, 8 kadzi barwników, 865 funtów netto kalafonji, 210¹/₂ funta netto parafiny, 1 beczka żywicy, około 300 funtów mydła, 1 prasa i przyrządy do wyrabiania mydła, 2 worki liści tytuniowych, 36,465 sztuk papierosów, 420 funtów netto różnej skóry, 4 skrzynie gwoździ, 146 funtów netto cukru.

Wydział Surowców Wojennych

komunikuje nam:

Na zasadzie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 i 17 lutego r.b. znosi się z dniem 25-go lutego sekwestr i ograniczenia (przepustki) przewozu wewnętrznego na niektóre przedmioty metalowe, jak dzwony, kokile, konstrukcje żelazne, kotły, maszyny wszelkie i ich części, matryce, piorunochrony, płyty podłogowe, przedmioty domowego i kuchennego użytku, resory, rury i ich łączniki, rynnny, utensylja warsztatowe, walce i ich części, wyroby z żelaza walcowanego, zbiorniki żelazne.

Natomiast utrzymuje się nadal sekwestr i obowiązuje przymus przepustkowy na rudy wszelkich metalów surowiec żelazny, inaczej „surówka“ łom żeliwny, inaczej „fragment“ szmelc żelazny wszelkiego rodzaju, kuty i lany żelazo walcowane (płaskie, fasonowe, uniwersalne) i t.d.

blacha żelazna i stalowa.

Następujące metale w stanie surowym i stopy ich, szmelc, zlewki, odpadki i blachy: miedzi, mosiądzu, brązu, glinu (aluminium),

niklu, cyny, cynku, ołowiu, platyny, srebra i wszelkich metali łożyskowych.

Przewodniki elektryczne i kable
Stal sprężynowa i narzędziowa wszelkich gatunków.

Lekarz weterynarii pow. Łódzkiego zawiadamia: „We wsi Krzywiu, gminy Łagiewniki, powiatu Łódzkiego została stwierdzona nosaczna u konia Józefa Wentlanta. Wszystkie środki dla stłumienia tej choroby zostały przedsięwzięte.“

Od dnia dzisiejszego „Dziennik Urzędowy“ będzie wychodził 2 razy tygodniowo. Cena prenumeraty pozostaje ta sama.

Redakcja.

Podajemy do ogólnej wiadomości, że cena za bilety miesięczne od marca r. b. będzie wynosiła

Marek 36.—

włącznie z podatkiem na rzecz miasta.

Dyrekcja

Kolei Elektrycznej Łódzkiej.

Oprawa obrazów!

Detaliczna i hurtowa
sprzedaż
artykułów piśmiennych

Kajety

od 3 mk. 50 f. tuzin

Księgarnia

MAKS RENNER

Piotrkowska № 165.

Oprawa książek!

OGŁOSZENIE.

Wydział Zdrowotności Publicznej przy Magistracie m. Łodzi poszukuje przedsiębiorcy dla zwózki węgla, drzewa i ziemniaków do szpitali i zakładów kąpielowych miejskich.

Wymagana jest kaucja w kwocie mk. 1500.—

Oferty w zamkniętych kopertach należy składać do dnia 5 marca r. b. do godz. 12-ej w południe w biurze Wydziału (Nowy Rynek, pokój № 4), gdzie też zainteresowani mogą się dowiadywać o szczegółach.

Magistrat.

OGŁOSZENIE.

Magistrat miasta Łodzi wzywa niniejszym zainteresowanych do składania ofert w celu uzyskania drogą przetargu prawa na rozklejanie w mieście afiszów, klepsydr i ogłoszeń na czas od 1. kwietnia 1919 r. do 31. marca 1920 r.

Oferty w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta na rozklejanie afiszów“ należy składać do dnia 15. marca 1919 roku w Biurze Centralnym Magistratu (Nowy Rynek 14, pokój № 20).

Magistrat.

OGŁOSZENIE.

W kasie Magistratu przechowywa jest kaucja b. sekwestratora Magistratu rosyjskiego Józefa Rudnickiego w wysokości rh. 1000.— w rencie rosyjskiej.

Ktokolwiek miałby pretensje do Rudnickiego z tytułu jego urzędowania winien zawiadomić o tem Magistrat w ciągu 3-ch miesięcy od dnia dzisiejszego, gdyż po upływie tego terminu kaucja zostanie zwrócona Rudnickiemu.

Magistrat m. Łodzi.

Ogłoszenie.

Odcinek mączny karty na chleb 97-go okresu uprawnia do nabycia w sklepach Komitetu i Kooperatywach

4-ch funtów mąki pszennej

po cenie 85 fenigów za funt.

Odcinek półfuntowy jest nieważny.

Cała karta 97-go okresu uprawnia do nabycia

6 funtów chleba,

4 „ mąki pszennej,

1 „ cukru.

Łódzki Komitet Rozdziału Chleba i Mąki.

Łódź, dnia 1 marca 1919.

Zatwierdzone
przez władze

Biuro Prośb i Zażaleń
i Biuro wynajmu lokali „Informator“
Aleksandra Gersdorfa = ŁÓDŹ =
Piotrkowska 84.

URZĘDOWO.

Na mocy rozkazu Ministra Spraw Wojskowych, wszelkie samochody i motocykle prywatne niezarejestrowane należy przystać do rejestracji do Autonaczelnictwa Okręgu Generalnego Łódzkiego — Pasaż Majera 9, Łódź. Właściciele samochodów nieczynnych winni podać w celu rejestracji dokładne dane jako to: markę samochodu, № motoru, ilość cylindrów, ilość H. P., № i markę magneta, typ karoserji, ilość osób lub tonn, rozmiar gum, kolor samochodu, dawny № policyjny lub okupantów, adres właściciela i stacjonowania. Przy rejestracji należy przedstawić dokumenty, stwierdzające prawo własności. Każdy samochód zarejestrowany otrzymuje № i kartę rejestracyjną.

Właściciele samochodów, zgłoszonych do rejestracji, którzy nie otrzymali kart, winni zgłosić się po nie do Autonaczelnictwa Okr. Gen. Łódzkiego. Ruch samochodów prywatnych jest wzbroniony bez specjalnego na to pozwolenia Autonaczelnictwa Okr. Gen. Łódzkiego, które może być wydane w wyjątkowych razach. Sprzedaż samochodów bez pozwolenia Autonaczelnictwa Okr. Gen. Łódzkiego jest niedozwolona.

Rychter

**pulkownik i autonaczelnik
Okr. Gen. Łódzkiego.**

Drobne ogłoszenia.

Skradziono paszport niemiecki wydany w Chojnach na imię Jana Maucewicza. Rzgowska 107.

Zgubiono paszport niemiecki na imię Mordka Holanda, wydany w Łodzi. Brzezińska 4.

Zgubiono kartę węglową na imię Moszka Michrowskiego, wydaną w Łodzi. Widzewska 107.

Zgubiono paszport niemiecki na imię Magdaleny Kamińskiej, wydany w Łodzi. Brzezińska Szosa 1.

Zaginal paszport niemiecki na imię Goldberga Ieka Majera, wydany w Łodzi. Południowa 21.

Zaginal paszport niemiecki na imię Dawid Lederman, wydany w Łodzi. Pańska 45.

Zaginal paszport niemiecki i legitymacja Komitetu Zapomóg dla bezrobotnych Ignacego Orpikowskiego. Miedziana 12.

Zaginal paszport niemiecki na imię Mendel Szerensztajn, wyd. w Łodzi. Długa 35.

Zaginal paszport niemiecki na imię Noma Brauner, wydany w Łodzi. Jeruzolimka 7.

Zagubiono poszpory niemiecki i rosyjski na imię Fryderyk Wilhelm Kuntze. Ruda Pabjaniicka, Łąkowa 206.

Zaginal paszport na imię Wolf Rozenblum i karta węglowa na imię Wolf Rozenblum. Odd. Piotrkowska 33.

Zaginal paszport niemiecki na imię Anny Joanny Taute, wydany w Zgierzu. Orla 5.

Zaginal paszport niemiecki na imię Pinchosa Breslera, wydany w Łodzi. Główna 65.

Zginal patent na rok 1919 na imię Ajgiera Uszera, wydany w Bielawach. Osada Sobota.

Zginal paszport niemiecki na imię Marcjanny Jędrzejczak, wydany w Łodzi. Franciszkańska 38.

Zginal paszport niemiecki na imię Jakóba Bolesławskiego, wydany w Łodzi. Brzezińska 7.

Zginęła legitymacja chlebowa na imię Bronisławy Brzezińskiej. Rzgowska 12.

Zaginal paszport niemiecki i kartka chlebowa na imię Izak Gerber. Drewnowska 11.

Zginal paszport niemiecki na imię Sarna Gerson, wydany w Łodzi, Wólczńska 43.

Zginal paszport niemiecki na imię Ryfka Bitermann, wydany w Łodzi. Zawadzka 24.

Zginęły 2 legitymacje chlebowe na imię Marji Sauter i Teodora Sauter. Zakątna 41.

Zginal paszport niemiecki na imię Pinkus Brot. Brzezińska 19.

Zgubiono paszport niemiecki na imię Rechtman Tobias i patent, wydane w Bielawach. Sobota.

Zginal paszport niemiecki na imię Linkowskiego Lejba Hersza, wydany w Łodzi. Południowa 30.

Zaginal spis przemysłowy (Gewerberolle) nr. 23058 na imię Natan Kornblum. Rzgowska 6.

Zaginal paszport niemiecki na imię Otto Knaifel, wydany w Łodzi. Główna 35.

Zaginal paszport na imię Hermenegildy Wierzbowskiej, wydany w Łodzi. Rzgowska 7.

Zginal paszport niemiecki na imię Szmuel Zamek, wydany w Łodzi. Średnia 17.

Zginal paszport niemiecki na imię Ryszard Eulenfeld, wydany w Łasku. Radwańska 6.

Zaginal paszport niemiecki na imię Kleiner Rajzla, wydany w Łodzi. Cegelniana 47.

Zginal paszport niemiecki na imię Jankiel Rabinowicz, wydany w Łodzi. Targowa 54.

Zginęła legitymacja na imię Cała Lewek, wydana przez magistrat w Słupcach. Spacerowa 5.

Zaginal paszport niemiecki na imię Icek Pornsztejn, wydany w Łodzi. Widzewska 125.

Zginal paszport niemiecki na imię Ryszarda Herlta, wydany w Łodzi. Główna 49.

Zginal paszport tymczasowy na imię Bronisława Strzyckowskiego, wydany w Łodzi. Aleksandrowska 26.

Zaginal paszport niemiecki na imię Michała Kryszka, wydany w Łodzi. Pańska 29.

Zginal paszport na imię Zygmunt Bajcer, wydany w Łodzi. Zawadzka 6.

Zaginal paszport rosyjski na imię Emila Kołodziejkiego. Konstancyńska 41.

Zginal paszport niemiecki, wydany w Łodzi, na imię Marji Fuchs. Zarzewska 70.

Zginal paszport niemiecki, wydany w Łodzi, na imię Adolfa Neumana. Ul. Pasaż Szulca 3.

Zginal dowód osobisty tymczasowy na imię Józef Ładziński vel Łaciński. Ulica Ogrodowa 26.

Zginal paszport niemiecki na imię Oskar Mazur, wydany w Łodzi. Zielona 6.

Zaginal paszport niemiecki i karta węglowa na imię Nasielskiego Eliasza Mordka. Konstancyńska 26.

Zginal paszport niemiecki na imię Szerzenowskiej Berty. Widzewska 89.

Zgubiono 4 paszporty niemieckie: Litmana Weidmana, Dwojry Weidman, Malacha Weidmana i Abram Weidmana. Solna 5.

Zginal paszport niemiecki na imię Rozenfeld Pidja. Sienkiewicza 64.

Zginal paszport niemiecki na imię Kon Malwina. Ulica Zawadzka 18.

Zginal paszport niemiecki na imię Palej Bronisława (Barruch). Leszna 1.

Zginal paszport na imię Maks Bindera. Przędzalniana 61.

Zginal paszport na imię Szczepana Bryla. Ogrodowa 58.

Zginal paszport na imię Wierzenfeld Chaim. Lutomińska Nr. 15.

Zginal paszport na imię Steinbock Abram. Przejazd 39.